

רע"פ 551/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 551/23

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 25.12.2022 ב-ע"פ 30230-05-22 שניתן על ידי השופטת העמיתה ז' בוסתן והשופטים ש' בורנשטיין ו-ע' מיכלס

בשם המבקש:

עו"ד אלון קריטי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 25.12.2022 (השופטת העמיתה ז' בוסתן והשופטים ש' בורנשטיין וע' מיכלס) ב-ע"פ 30230-05-22, בגדרו נדחה ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין של בית משפט השלום בנתניה מהימים 15.11.2021 ו-30.3.2022, בהתאמה (השופטת ה' רוזנברג שיינרט) ב-ת"פ 24559-07-18.

2. כתב האישום שהוגש נגד המבקש ייחס לו ריבוי עבירות של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, אותן ביצע במתלוננת במהלך מתן עיסוי בספא שבו עבד. בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירה אחת של מעשה מגונה, בגין החדרת ידו מתחת לתחתוני המתלוננת ונגיעה באיבר מינה ללא הסכמתה ולאחר התנגדותה לצורך גירוי מיני. בית המשפט קיבל את גרסת המתלוננת, אשר נתמכה בתלונתה על מעשי המבקש מיד בתום העיסוי בפני אחיותיה ופקידת הקבלה בספא. למבקש יוחסו עבירות של מעשה מגונה גם בגין הצמדת גופו לידי המתלוננת עד שחשה באיבר מינו ועיסוי בטנה תוך תנועה לכיוון החזה שלה, אולם הוא זוכה מהן מחמת שנותר ספק בנוגע למטרתו בביצוע מעשים אלה.

3. בגזר הדין, בית משפט השלום עמד על החומרה הרבה במעשה המבקש, אשר ניצל את האמון שנתנה בו המתלוננת בהפקדת גופה בידו לעיסוי מקצועי. הודגש כי המבקש נגע באיבר מינה של המתלוננת יותר מפעם אחת וחרף התנגדותה, מחמת גחמותיו המיניות, ובכך גרם לה פגיעה ממשית בכבודה ובאוטונומיה שלה על גופה. בשים לב לפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים ביסוד העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המבקש נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בית המשפט הוסיף ונתן משקל לכך שהמבקש לא נטל אחריות על מעשיו או הביע חרטה כלפי המתלוננת ואף לא שולב בהליך טיפולי, וכן זקף לקולה, בין היתר, את עברו הפלילי הנקי של המבקש ומצבו הבריאותי. בשקלול האמור, נגזר על המבקש עונש של 8 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור כל עבירת מין; ופיצוי המתלוננת בסך 10,000 ש"ח.

4. המבקש ערער על הכרעת הדין וגזר הדין לבית המשפט המחוזי וערעורו נדחה. הודגש, כי הכרעת הדין נסמכה על ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו לאחר בחינה מעמיקה של גרסאות המתלוננת והמבקש, וכי אין עילה להתערבות בהם. כן נקבע כי אין מקום להתערב בעונש שנגזר על המבקש, אשר אף מגלה "התחשבות יתרה" בנסיבותיו האישיות, בהינתן היעדר לקיחת אחריות מצדו. בקשתו לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות נדחתה אף היא, נוכח היעדר שיקולי שיקום המצדיקים זאת והאמירה הערכית הטמונה בחיובו לריצוי מאסרו מאחורי סורג ובריח.

5. מכאן הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, יש לאפשר לו לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות נוכח נסיבותיו האישיות, בכללן עברו הפלילי הנקי ומצבו הבריאותי, ואין למנוע זאת מטעמי היעדר שיקולי שיקום. לדבריו, שיקולי שיקום מסוג זה אינם צריכים להוות גורם מכריע בהחלטה האם לאפשר ריצוי עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

6. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו של המבקש, או בהינתן חשש כי נגרם לו אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 155/23 ברנס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.1.2023)). כמו כן, בקשה לרשות ערעור על חומרת העונש תתקבל רק במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 811/22 אלחק נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (8.2.2022)). עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.

7. לא אחת עמדתי על החומרה הרבה הגלומה בעבירות מין ומעשה מגונה המבוצעות על ידי גורם מטפל. שכן,

אלה נעשות "תוך הפרת אמון ופערי כוחות, פוגעות בלב ליבם של הערכים המוגנים [...] ופוצעות את נפשם של קורבנות העבירה" (רע"פ 1478/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (6.3.2022)). בענייננו, המתלוננת נתנה במבקש אמון כגורם מטפל ואילו הוא הפר את אמונה ברגל גסה.

הערכאות הקודמות נתנו דעתן לחומרת מעשה המבקש, לצד יתר נסיבות עניינו, וקבעו כי עליו לרצות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח - בפרט נוכח הימנעותו מלקיחת אחריות על מעשיו. לא מצאתי עילה להתערבות במסקנתן. הן לאור רף ההתערבות במסגרת "גלגול שלישי"; הן בראי הכלל כי האפשרות לריצוי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות אינה זכות קנויה (רע"פ 8353/22 אגבארייה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (11.12.2022); רע"פ 5128/21 סלאמה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (15.8.2021)).

8. דומה כי גם היום נותרו קשיים לא מעטים בפני קורבנות לעבירות דומות, עבירות מין ברף החומרה הנמוך, כביכול, לצורך מיצוי הדין עם מבצעי העבירות. בראי זאת, יש להביע הערכה רבה למתלוננת, אשר פעלה באומץ למיצוי הדין עם המבקש. כדרכם של מעשים אלו, הם נעשים בחדרי חדרים, ללא עדים. לשם הוכחת מעשיו של המבקש המתלוננת נדרשה לתאר מספר פעמים בתחנת המשטרה את שארע, ולהתמודד בעדותה בבית המשפט עם שאלות, חלקן חודרניות עד מאוד, שהופנו כלפיה.

אם לאחר כל זאת ננהג במידת הרחמים כלפי המבקש - נסב פנינו מפגיעתה של המתלוננת ומחומרת המעשים. העונש שנגזר על המבקש אינו מחמיר, כי אם מקל עמו, וראוי כי ירוצה מאחורי סורג ובריח.

9. הבקשה נדחת אפוא. לא ברור מקור איסור פרסום שמו של המבקש בהליכים קמא ובהליך זה. המבקש יגיש את עמדתו ביחס לאפשרות פרסום שמו בהחלטה זו עד ליום 6.2.2023 והמשיבה תגיב לעמדתו, ככל שיידרש, עד ליום 9.2.2023.

ניתנה היום, ח' בשבט התשפ"ג (30.1.2023).

ש ו פ ט